

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

התובע והנתבע שכנגד

י'

ע"י עו"ד ערן פלס ויהונדב משה

נגד

ע'

הנתבעת והתובעת שכנגד

ע"י האפוטרופוס עו"ד מרגלית נח

פסק דין

האם חלה חזקת השיתוף על מכלול נכסי הצדדים, לרבות אלו שמקורם במתנה או בירושה שקיבלו הצדדים במהלך הנישואין?

א. רקע עובדתי וטענות הצדדים

1. הצדדים נשאו זל"ז בשנת 1955 ויש להם שני ילדים.
2. הצדדים התגוררו יחדיו כשישים שנה, עד למעברה של הנתבעת (להלן גם: "האישה" או "האם") לבית אבות, בחודש פברואר 2013.
3. בעקבות בקשה למינוי אפוטרופוס לאם שהגיש בן הצדדים, א', מונתה עו"ד מרגלית נח כאפוטרופה על האם.
4. האפוטרופה הגישה תביעות לביטול העברת שתי דירות של האם לאי שבוצעה כמה חודשים לפני מינוייה ולהשבת סך של מעל 2 מיליון ₪ שהאם העבירה לאי, גם כן, סמוך לפני שמונה לה אפוטרופוס.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

5. התובע (להלן גם: "האיש" או "האב") הגיש תביעה למתן פסק דין הצהרתי והוא עותר לכך שיוצהר כי כל רכוש הצדדים, מכל מין וסוג שהוא, שייך לשניהם בחלקים שווים מכוח חזקת השיתוף, אף אם הוא התקבל בירושה או במתנה ונרשם ע"ש צד אחד בלבד.
6. הצדדים הופנו לגישור ובעקבותיו נחתם ביום 25.12.14 הסכם בין א' לבין האפוטרופה על האם שבמסגרתו בוטלה העברת הדירות לא' והן שבו להיות בבעלות האם. כמו כן הוסכם, כי הכספים שהועברו לא' ישובו להיות בבעלות האם בלבד. להסכם זה ניתן תוקף של פסק דין.
7. ברם, הצדדים לא הגיעו להסכמות בתביעת האיש למתן פס"ד הצהרתי בדבר שיתוף בנכסים ולפיכך התנהל הליך הוכחות בתביעה זו.
8. האיש טוען בתביעתו, כי בין הצדדים חל שיתוף מלא במשך שישה עשורים, לא היתה מעולם כוונה מצד מי מהם להתגרש ולכן יש להצהיר כי גם רכוש שהתקבל בירושה או במתנה ממשפחתו הגרעינית של צד אחד, הוא משותף לבן הזוג השני. לטענתו, הוא טיפל במסירות באשתו החולה במשך יותר מעשר שנים, ושניהם התייחסו למכלול הנכסים, יהא מקורם אשר יהא, כנכסים משותפים. לדבריו: "לא ניתן היום, לאחר 60 שנים לטעון להפרדה רכושית לאחר שבני הזוג חיו כל חייהם בשיתוף, לאחר שהתובע היה היחיד שניהל את כלכלת הבית והרכוש... אי אפשר לשלול, בהבל פה לא מוכח של אפוטרופוס בלבד, 60 שנות נישואים ולקחת מהתובע את אשר חסך לעת זקנה ולהשאירו חסר כל" (סעיף 10 לסיכומי התשובה).
9. בין יתר הנכסים שהאישה ירשה במהלך הנישואין, היו זכויות במגרש ברח' ... שעליו נבנה בניין במסגרת עסקת קומבינציה ושתי דירות בבניין נרשמו על שמה בלבד. בדירה אחת הצדדים התגוררו משנת 2011 ודירה נוספת הושכרה ומושכרת גם כיום, בסך של מעל 8,500 ₪ לחודש.
10. האיש טוען שלמרות שהדירות רשומות על שם האישה בלבד, שולם לצורך בניית הדירות סך של כ – 700,000 ₪ שכלל תשלומים לעירייה, למס שבח ולקבלן וכספים אלו שולמו לטענתו מהכספים המשותפים של הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

11. האיש טוען גם, כי אף נכסים שהוא קיבל בירושה כגון מקרקעין ב... שבעתיד ייבנו עליהן דירות הם רכוש משותף והצדדים מעולם לא הפרידו בין סוגי הרכוש וראו את כל הרכוש כמשותף, על אף שהרישום היה נפרד. לדבריו, כל הנכסים, הן אלו שנרכשו במאמץ משותף והן אלו שהתקבלו ממקורות חיצוניים, נטמעו והפכו לאחד.
12. לדברי האיש, קיימות אינדיקציות רבות המלמדות על שיתוף במכלול הנכסים לרבות בירושות ובמתנות והן: שישים שנות נישואין, נישואין ראשונים, לצדדים שני ילדים, חיים הרמוניים ללא הליכים משפטיים, העדר יחסים עם בני זוג אחרים, רצון לא להתגרש, אף אחד לא הביע בפני הצד השני סירוב לשיתוף בירושה והעובדה כי האיש ניהל את כל רכוש המשפחה כולל הירושות שקיבלה הנתבעת (סעיף 10 לסיכומיו).
13. לטענת האיש, האישה חייבת בתשלום חובות בגין מיזם עסקי שהיה לו וכשל. לטענתו, קיים חוב לבנק בגין מיזם זה בסך של כחצי מיליון ₪ ולפיכך הוא משלם כיום סך של כ- 10,000 ₪ לחודש לצורך פירעון החוב. האיש טוען כי מדובר בחוב משותף ועל האישה להשתתף בפירעון החוב, למרות שהיא לא היתה מעורבת בחברה שכשלה והמניות לא היו על שמה.
14. לדברי האיש, סך של 1.5 מיליון ₪ שהתקבל כתוצאה ממימוש זכויות באיגוד מקרקעין שקיבלה האישה מדודה במתנה והועבר לבנם ר' ולאחר מכן ר' העביר לחשבונה, יש להשיב חזרה לר' או לחילופין, לראותו ככסף משותף (סעיף 41 לתביעה).
15. האיש טוען כי האפוטרופה חרגה מתפקידה, היא מתנכלת לו ללא סיבה למרות שטיפל במסירות באישה והיא פועלת על מנת לייצג את האינטרסים של אי' "ומנסה להיות מחלקת הירושה המשפחתית של משפחת XXX" (סעיף 3 לסיכומיו).
16. האישה טוענת כי מעולם לא היה לה מושג בענייני כספים ואולם היא לא הסכימה לשתף את בעלה ברכוש שהיא קיבלה במתנה או בירושה ממשפחתה. הראייה, שלאורך כל השנים, הרכוש נשמר בנפרד על שמה בלבד.
17. לטענת האישה, המיזם שהאיש הפסיד בו כספים נעשה שלא על דעתה, מבלי שהסכימה לנטילת הסיכון שבהקמת החברה ולכן היא לא שותפה לחוב זה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

18. לדברי האישה, התנהלותו של האיש, אשר ניהל פנקסנות עמה ודרש החזרי כספים מהאפוטרופה עבור הוצאות שהוציא עבורה, מלמדת כי בין הצדדים התנהלה הפרדת רכוש מוחלטת ולא התנהלו יחסי שיתוף. האישה מציינת כי למעט חשבון בנק אחד שבו היא צורפה כשותפה ובמסגרתו ניטלה ההלוואה לצורך החזר החוב שיצר האיש מעסקו הכושל, לצדדים היו חשבונות בנק נפרדים ומעולם לא היה כל שיתוף ברכושם. לטענתה, העובדה שיש לאיש חשבון משותף עם בנם ר' ולא עמה, מלמדת כי ככל שקיים האיש שיתוף בכספים, היה הדבר עם הבן ר' ולא איתה.
19. האישה טוענת כי כל הכספים שהושקעו בעסקת הקומבינציה עם הקבלן לצורך בניית שתי הדירות ברח' ... מקורם בכספים נפרדים שלה שהצטברו מירושה או מתנה שקיבלה ממשפחתה ולא הושקעו דבר בדירות מכספים משותפים לה ולבעלה. גם הכספים שהועברו לבנם ר', הועברו אליו בנאמנות והעובדה שהם הוחזרו לחשבונה מלמדת כי מדובר בכספים השייכים לה בלבד.
20. מאחר שהאיש גבה לכיסו את מלוא שכר הדירה מהדירה השנייה ברח' ... ולא העביר לה את שכר הדירה, היא עתרה לקבלת מלוא שכר הדירה שהאיש נוטל לכיסו. כמו כן, מאחר שהאיש גם לא העביר לה את חלקה בשכר הדירה בגין השכרת דירה ברח' ... שהיא קיבלה בירושה יחד עם קרובי משפחה נוספים ויש לה בה 20%, היא עתרה בתביעה שכנגד גם להשבת סכום זה. לטענתה, האיש רשום כבעל הזכויות בדירה זו, כנאמן בלבד.
21. האישה עתרה לתשלום בגין שבעה חודשים שהאיש לא העביר לה את שכר הדירה מדירתה שהושכרה ברח' ... בסך של 8,580 ש"ח ובסה"כ סך של 60,060 ₪. כמו כן, בגין חלקה – 20% - בדירה ברח' ... שמושכרת בסך של 2,260 ₪ לחודש שלא שולמו לה במשך שבעה חודשים, היא עותרת לסך של 3,150 ₪. סה"כ עותרת האישה כי האיש ישיב לה סך של 63,210 ₪.
22. האיש טוען בכתב ההגנה לתביעה שכנגד, כי מאחר שעלות שהייתה של האישה בבית האבות בסך של 22,000 ₪ לחודש ממומנת מכספים משותפים המופקדים בחשבון האישה, והוא אף משלם מידי חודש סך של 10,000 ₪ בגין החזר חוב שנגרם מכישלון העסק שהקים, אזי זכותו ליטול את כל כספי שכר הדירה לצורך תשלום ההלוואה המשותפת ולצורך מחייתו. לטענתו, הוא כבר בן מעל לשמונים שנה והוא זכאי לעשות שימוש בשכר הדירה המשותף,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

לצורכי מחייתו. לדבריו, חלקה של האישה בדירה ברח' ... שרשומה על שמו, הועבר במתנה לבן ר' לפני שנים רבות ולכן רק הוא זכאי לכספי שכר הדירה ולא האישה.

23. משהתברר לתובע כי הנתבעת לא הגישה תצהיר עדות ראשית מטעמה, הוא ביקש לזמנה לעדות. האפוטרופה טענה כי לאור מצבה השברירי של הנתבעת, עלולה עדותה לערער את מצבה. האפוטרופה הגישה חוות דעת מטעם ד"ר דולברג שקבע כי עדות החסויה בבית המשפט תערער את מצבה בשל מחלתה.

24. לבקשת התובע, מונה על ידי הפסיכיאטר ד"ר פישר, אשר בדק את הנתבעת וקבע כי היא כשירה לתת עדות ולא ייגרם לה נזק נפשי אם תעיד בבית המשפט. למרות זאת, הודיעה האפוטרופה לבית המשפט, כי לאחר ששקלה רבות את מצבה של הנתבעת, היא חוששת שהעמדתה לחקירה בבית המשפט תסכן את בריאותה וחייה ולכן היא מוותרת על העדתה.

25. האיש טוען כי מאחר שהנתבעת לא העידה ואף האפוטרופה שלה לא עשתה כן, בעצם אין הגנה מפני התביעה ויש לקבלה ולו מסיבה זו – העדר תצהיר מטעמה.

ב. דיון והכרעה - האם חזקת השיתוף חלה על נכסים חיצוניים?

1. בפתח הדברים יש לומר כי לא ניתן להסיק מסירובה של הנתבעת להעיד, כי הימנעותה תומכת בגרסת התובע, כפי שהאיש טוען (סעיפים 16-18 לסיכומיו).

2. בחוות דעתה של הפסיכולוגית ד"ר ארקין מיום 16.7.13 (מוצג א' למוצגי הנתבעת) נאמר כי הנתבעת היא: "אישה חולה, המתקשה בתפקודים היומיומיים שלה. מרכז העניין שלה הוא שקט ושלווה... היא אינה עמידה בכעסים, נוחה לרצות, נוטה לדיכאון ולחרדות...". בחוות הדעת צוין כי האישה מתארת את מערכת יחסיה עם האיש "כמערכת קשה (צועק, כועס, איים שיעזוב את הבית)...". מחוות דעת זו ניתן להבין כי העדתה בבית המשפט עלולה היתה לפגוע בבריאותה הנפשית כפי שטענה בצדק האפוטרופה שלה.

3. בדיון שהתקיים בפני בבקשה למינוי אפוטרופוס, התרשמתי כי הנתבעת היא אישה שברירית ופגיעה ביותר. בהחלט ייתכן כי לא ייגרם לה נזק נפשי אם תעיד, כפי שקבע ד"ר פישר. אולם, לאור מצבה העדין, לא ניתן לייחס לעובדה שהיא לא העידה, תמיכה בעמדת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

התובע. יש לקחת נתון זה בחשבון והדבר פועל לחובתה ואולם לאור מצבה, המשקל של סירובה להעיד יהיה נמוך יותר.

4. מר ..., בן דודו של התובע שהעיד מטעמו, אישר בעדותו כי עמדתה החד משמעית של האישה היא שרכושה הנפרד יישאר בבעלותה הבלעדית (עמ' 5 שורות 18-19 וסעיף 21 לסיכומי האישה). אף במכתב בכתב ידה של האישה, שצורף להודעה מטעמה מיום 14.4.15 נכתב על ידה כי: "אינני מוכנה שי' יהיה שותף לרכושי ולכספי".

5. על פי הפסיקה, קיימים מקרים בהם הוכר שיתוף בנכס חיצוני (כגון נכס שהתקבל בירושה או במתנה במהלך הנישואין), שעה שבני הזוג חיו חיי נישואין ארוכים והרמוניים.

ראו למשל: ע"א 806/93 הדרי נ' הדרי, פ"ד מח (3) 685 (להלן: "עניין הדרי"), ע"א 2280/91 אבולוף נ' אבולוף, פ"ד מז (5), 596 (להלן: "עניין אבולוף"), ע"א 45/90 עבאדה נ' עבאדה, פ"ד מח (2), 77 (להלן: "עניין עבאדה"), ע"א 1937/92 קוטלר נ' קוטלר, פ"ד מט (2), 233 (להלן: "עניין קוטלר").

6. במאמרו של פרופ' שחר ליפשיץ "יחסי משפחה וממון: אתגרים ומשימות בעקבות תיקון 4 לחוק יחסי ממון" חוקים א' 227, 261-264 (2009), מסכם המחבר את התפתחותה של חזקת השיתוף (עמ' 248 עד עמ' 255). לדבריו, אומץ המודל הקישורי קהילתי של חזקת השיתוף ולכן: "במסגרת זו הסכימו מרבית השופטים להחיל במקרים המתאימים את חזקת השיתוף גם על נכסים חיצוניים – נכסים שלא הופקו במאמץ משותף של הצדדים. מהלך זה משקף את התפתחותה של אידאולוגיה חדשה, המדגישה את ההיבטים הקהילתיים קישוריים שיתופיים הלא מסחריים המתפתחים במשך החיים המשפחתיים... התודעה המשפחתית מעודדת תפיסה של "שלי-שלך ושלך-שלי" ביחסים הזוגיים, ובמקרים מסוימים היא יוצרת בעיתיות ואפילו אי רלוונטיות לפנייה למקורות 'ההיסטוריים' של כל נכס, תוך הבחנה בין נכסים משפחתיים לבין נכסים אינדיבידואליים. עם זאת, הפסיקה בנושא הנכסים החיצוניים אינה אחידה ויש עדיין שופטים הנרתעים מהחלטה של חזקת השיתוף על הנכסים החיצוניים ללא הוכחה ספציפית בדבר כוונת שיתוף בנכס החיצוני... בניגוד לאופי המעין קוגנטי של חזקת השיתוף ה"רגילה", ככל שמדובר בנכסים פרטיים, הפסיקה מגלה רגישות לאומד הדעת של בני הזוג ובמיוחד לאומד הדעת של בני הזוג שהנכסים רשומים על שמם ולנכונותם לחלוק את הרכוש הפרטי. לסיכום, במשפט הישראלי מתקיימים כיום שני מודלים של

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

חזקת שיתוף: מודל נורמטיבי מעין קוגנטי המופעל על נכסי המאמץ המשותף, ומודל קהילתי קישורי בעל גוון הסכמי המיושם על הנכסים הפרטיים. מודל זה מופעל אך ורק על בני זוג שמתקיימים בהם תנאי הסף הקישוריים, וגם כשמדובר בבני זוג כאלה, הוא נכון לחרוג מהשיתוף במצבים שבהם הבהיר הבעלים הקנייני בבירור כי אין כוונתו לשיתוף בנכסים אלו".

דהיינו, כאשר מדובר בנכסים חיצוניים, אפילו כשמתקיימים רציונאליים קישוריים משפחתיים (כגון שמדובר בנישואין ראשונים, ארוכים והרמוניים), אם מדובר בבני זוג שהבהירו בצורה ברורה כי אין הם משתפים את הנכסים החיצוניים - לא יחול שיתוף בנכסים אלו.

7. במקרים שבהם נשמר נכס חיצוני בנפרד, למרות שבני הזוג חיו חיי נישואין ארוכים והרמוניים, הנכס החיצוני לא יהפוך למשותף, כאשר כוונתם הברורה של הצדדים היתה שלא לשתף את בן הזוג השני ברכושו הנפרד.

8. בעניין **אבולוף** נקבע כי נטל ההוכחה לסתור את חזקת השיתוף על נכס חיצוני, קל יותר. נפסק כי:

"אם אחד מבני הזוג הוא בעל רכוש גדול, או זכה בירושה בעלת ערך רב... הרי במקרים כגון אלה עשויה טענתו, הסותרת את ההנחה, להתקבל. אולם גם במצבים מסוג זה יש בדרך כלל לצפות לכך שבן הזוג הנוגע בדבר יבהיר לבן הזוג האחר בשלב מוקדם, שאין בכוונתו לכלול נכסים מיוחדים אלה ברכוש המשותף. אם נמנע מלעשות כן, הרי יהיה עליו לספק הסבר סביר למחדל זה".

9. בעניין **קוטלר**, לא הוחל השיתוף על כל נכסיהם של בני הזוג ודירה שקיבלה האישה בירושה ונשמרה בבעלותה הבלעדית ולא הוטמעה, לא נכללה בשיתוף. נקבע כי:

"האישה הייתה זכאית לשמור על הרכוש שקיבלה בירושה במהלך הנישואין בבעלותה הבלעדית, והלכה פסוקה היא כי בהיעדר ראיה פוזיטיבית לא ייכללו נכסים, שיגיעו לבן-זוג מכוח ירושה, במסגרת השיתוף מכוח חזקת השיתוף".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

גם בעניין הדרי ובעניין עבאדה, בהם הוחל השיתוף על נכס חיצוני, נקבע במפורש כי השיתוף הוחל משום שלא הוכח כי אומד דעת הצדדים היה להפריד את הרכוש.

10. בע"א 686/85 מערבי נ' מערבי, פ"ד מ(2) 631 (1986), נקבע כי אפילו במקרה שנקנה נכס לאחר נישואין באמצעות מימון בלעדי של תמורת נכס אחר שנרכש לפני הנישואין (בניגוד למקרים בהם חלק מהמימון נעשה באמצעות כספים משותפים), בהעדר הוכחה לכוונת שיתוף בנכס, לא תחול חזקת השיתוף:

"ההלכה, כי חזקת השיתוף, לא חלה על נכסים שרכש אחד מבני הזוג לפני נישואין וללא קשר עמם, אלא אם הוכחה כוונת שיתוף בראיה פוזיטיבית של ממש, יפה גם לגבי נכסים שנרכשו במקומם מתוך כספים שאינם אלא תוצאה ממימוש זכויות שהיו קיימות בידי אחד מהצדדים לפני הנישואין".

11. בע"א 4151/99 בריל נ' בריל, פ"ד נה (4) 705 (2001) לא הוכר שיתוף בנכסים חיצוניים, למרות שבני הזוג חיו חיים הרמוניים קרוב ל"שלושה עשורים". זאת, משום שהוכח כי הצדדים הקפידו על הפרדת הרכוש ונמנעו במודע משיתוף בכלל נכסיהם. נקבע כי:

"התשובה לשאלה כלום הנכס החיצוני אמנם נטמע ברכוש המשותף, חייבת להיגזר מבחינת נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הנתון... בפרשתנו העלו הראיות בבירור כי בני-הזוג נמנעו במודע משיתוף בכלל נכסיהם...".

יפים לעניינו דברי כב' השופט ויצמן בת"ע 5080/08 ו.ח.ש נ' עזבון המנוח י. (א.) ו. (4.4.11):

"כאשר מדובר ב"נכסים חיצוניים", היינו נכסים שלא נוצרו מיגיע כפיהם המשותף של בני הזוג ושהיו שייכים לאחד מבני הזוג קודם לנישואין או ניתנו לו במתנה או בירושה במהלך הנישואין, החלת חזקת השיתוף לא תעשה באופן "אוטומטי". במקרה שכזה נדרש ביהמ"ש לבדוק באופן פרטני כל אחד מהנכסים החיצוניים, אם נוצרה לגביו כוונת שיתוף... ההוכחה הנדרשת משתנה ע"פ גורמים ומדדים שונים דוגמת - טיבו של הנכס... אך יותר מכך – גם לגבי נכסים אשר אינם נכסים חיצוניים לנישואין לא יורה ביהמ"ש על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

שיתופיות בהם אם הוכח לו כי רצונם של הצדדים היה שלא לשתף בהם את הצד שכנגד. מילים אחרות - בית המשפט יורה על שיתוף בנכסים רק כאשר ניתן לשער כי לכך התכוונו הצדדים ולא מטעמי צדק. בית המשפט לא ישים את הבנתו, תחושותיו ותפיסת עולמו שלו באשר לדרך ההתנהלות הרכושית הראויה תחת נוהגם ורצונם של הצדדים עצמם".

ראו גם: תמ"ש 16680-04-11 א.ז. נ' ז.ק. (11.12.11), ע"א 144/86 קופלמן נ' קופלמן, פ"ד מ"א(1) 356 (1987) ותמ"ש 6460/08 י.ה. נ' ת.ו.ה (15.7.12).

12. נבחן, אפוא, האם ניתן לראות מהתנהלות הצדדים במהלך השנים, שהם הקפידו על הפרדת רכושם ולו החיצוני ובמודע לא שיתפו בו את בן הזוג השני והתכוונו כי הוא יישאר רכוש נפרד.

13. במקרה דנן, אין מחלוקת כי מדובר בנישואין ארוכים מאוד בני שישים שנה. הנישואין היו הרמוניים, מעולם לא הוגשה תביעה ע"י מי מהצדדים כנגד משנהו, הזוג נישא בנישואין ראשונים ושני הצדדים עבדו למרות שהמפרנס העיקרי היה האיש.

14. מאידך, מההתנהלות הכלכלית שבין הצדדים עולה כי למעט שיתוף בחשבון בנק אחד, במהלך כל השנים, נשמרה הפרדת רכוש מוחלטת ביחס לכלל נכסיהם של הצדדים. להלן נפרט את מכלול הנכסים שהצדדים צברו או קיבלו במהלך השנים, אופן רישומם והתנהלות הצדדים ביחס לכל אחד מהם בתקופת החיים המשותפים:

15. **דירה ברח' ...** – בתחילת שנות השישים של המאה הקודמת, נרכש גג וחדר כביסה ב... הצדדים בנו על הגג דירה והדירה נרשמה ע"ש האישה בלבד. האיש טוען כי הכספים לבניית דירה זו מקורם בהורי האישה, בירושה שהוא קיבל, פדיון קופת גמל והלוואת משכנתא. לטענתו, הדירה נרשמה על שם האישה בלבד מאחר שהיה רשום על שמו מגרש ב... שהוא קיבל בירושה ולאשתו לא היה רכוש ורק עקב קיומו של מס עיזבון, הוא החליט שהדירה תירשם על שם האישה בלבד (עמ' 22 שורות 15-24).

16. האישה טוענת כי הסיבה לכך שהדירה נרשמה על שמה בלבד נבעה מהעובדה שהוריה מימנו את בניית הדירה ולא הסכימו לשתף את האיש. האיש הציג טיוטת הסכם שבו הוא רשום כרוכש הדירה ואולם לא הוצג על ידו ההסכם החתום ובכל מקרה הדירה נרשמה בלשכת רישום המקרקעין על שם האישה בלבד. אחי האישה, מר ... העיד, כי הוריהם מימנו את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

בניית הדירה (סעיף 9 לתצהירו). העובדה שבטיוטה שהאיש הגיש הוא רשום כרוכש יחיד ללא האישה ובסופו של דבר רק האישה נרשמה כרוכשת של הדירה, מלמדת כי בכוונת מכוון יוחדה הדירה לאישה בלבד. העובדה כי גם לאחר נישואיהם, נרשמה הדירה ע"ש האישה בלבד – למרות שמדובר בדירת המגורים שהיא "גולת הכותרת של החיים המשותפים" ולמרות שהאיש הוא זה שטיפל בבנייה – מלמדת כי היתה כוונה לשמור נכס זה בנפרד. אחרת, אין כל הסבר מדוע האיש שהיה זה שטיפל באופן בלעדי בעניינים הרכושיים של הצדדים, הסכים כי הדירה תירשם על שם האישה בלבד. האיש גם לא הביא כל אסמכתא כי נלקחה משכנתא לצורך הרכישה והבנייה על מנת לאשש את טענתו (סעיף 21 וסעיף 40 לסיכומי התשובה). הדירה נמכרה בשנת 2007. כספי תמורת הדירה הועברו לחשבון בבנק הפועלים על שמה של האישה. התנהלות זו מלמדת כי כבר בראשית הנישואין, הצדדים הסכימו כי דירה זו תהיה שייכת לאישה ואף לאחר שהדירה נמכרה כעבור שנים רבות, כל תמורתה הועברה לחשבון פרטי של האישה.

17. **מקרקעין ב...** – בתחילת שנות השישים של המאה הקודמת, נרכשו זכויות בחברת ... שהחזיקה מחצית מגרש ב... גם מניות אלו נרשמו ע"ש האישה בלבד. לדברי האיש "הסיבה הייתה כי רכוש רב (המגרש ב...) רשום על שמי ואילו על שם אשתי לא היה רכוש ולפיכך בגלל מס עיזבון שהיה קיים נרשמה הקרקע על שם אשתי" (סעיף 35 לתצהיר האיש). האיש מאשר בתצהירו, כי לאחר שהדירה ברח ... והמקרקעין הנ"ל נמכרו, תמורתם הועברה לחשבון בנק על שם האישה בלבד. לטענתו, הדבר נבע: "מהסתבכותי בחברת ההזנק וערבוייתי לבנק הפועלים" (סעיף 39). טענה זו, לא הוכחה והעובדה כי כל הכסף הועבר לחשבון נפרד של האישה מהווה אף היא אינדיקציה על רצון להפרדת רכוש.

18. **פרדס ב...** – האישה ירשה מהוריה, יחד עם אחיה פרדס ב... הפרדס נמכר בשנת 1979 והוא היה רשום ע"ש האישה בלבד.

19. **זכויות במניות חברת "בע"מ"** – דודה של האישה ... ז"ל, העביר לאישה ולעוד קרובי משפחתו, במתנה, זכויות בחברה שהיתה בבעלותו והחזיקה בין היתר, נכס ברחוב ... חלקה של האישה בחברה היה 20%. לאחר פטירת הדוד, העבירה האישה במהלך שנות התשעים של המאה הקודמת את המניות שדודה העניק לה, במתנה לבן הצדדים ר'.

20. בשנת 2012 פורקה החברה ונכסי החברה נמכרו. התמורה בגין חלקו של ר' במימוש מניות החברה, בסך של 1.5 מיליון ₪, הועברו לחשבונו של ר' בבנק יו. לאחר מכן, העביר ר' את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

הכספים לחשבונה הפרטי של האם בבנק הפועלים. האב טוען כי מטרת הכספים היתה לצורך רכישת דירה על שמה של האישה, תוך מתן זכות מגורים לבן א' בדירה, ללא תמורה, ולאחר פטירת האם היתה כוונה שהדירה תועבר לבעלותו של א' (סעיפים 48-49 לתצהיר האב ועמ' 14 שורות 18-27). העובדה שגם התובע מודה כי היה תכנון לרכוש בכספים אלו דירה שתירשם ע"ש האישה בלבד, מלמדת שאף הוא ידע והסכים כי מדובר ברכוש נפרד שאין לו בו כל זכות (סעיף 48 לסיכומי האישה).

21. האישה טוענת כי העברת המניות לר' נעשתה לצורכי מס ובנאמנות בלבד והבעלות האמיתית נותרה שלה. העובדה שר' השיב לחשבונה הפרטי את מלוא הכספים ואף לגרסת האיש, הם התכוונו לרכוש בכסף דירה על שמה, מסייעת לטענת האישה. העובדה שר' לא תבע עד היום כספים אלו לעצמו, והעביר אותם ללא כל תנאי לחשבון האם, מלמדת כי אכן מדובר בכספים השייכים לאם בלבד. לכן, יש לדחות את טענת התובע כי הכספים שר' העביר לחשבון האם שייכים לר' ויש להחזיר לו אותם (סעיף 69 לסיכומיו). משר' העביר את הכספים לחשבון האם, הם בבעלותה, אף אם מלכתחילה העברת המניות היתה בגדר מתנה. ככל שיש לר' טענות ביחס לכספים אלו, יתכבד ויגיש תובענה מתאימה כנגד אמו.

22. לחברה זו היו גם זכויות בדירה ברח' ... והאיש מודה כי הדירה "נרשמה על שמי עבור בעלי המניות" ומכאן שאף הזכויות בדירה זו לא שייכות לו אלא לבן ר' שקיבל מאמו את המניות במתנה.

23. **זכויות בחברה** ... - בשנת 1997 הקים האיש את החברה ולטענתו, עקב הפסדים, החברה סיימה את פעולתה והוא נותר חייב סכום של 2.5 מיליון ₪ (סעיף 71 לסיכומיו). לאישה לא היו זכויות בחברה והיא אף לא חתמה על כל ערבות לחובותיה.

24. **זכויות במגרש ברח' ...** - שתי הדירות שנבנו על המגרש שהתקבל בירושה מהורי האישה נרשמו על שם האישה בלבד במסגרת עסקת קומבינציה. עד שהאישה עברה לבית האבות, גרו הצדדים באחת הדירות והדירה השנייה הושכרה בשכירות חודשית. מיום שעברה האישה לבית האבות גר בדירה התובע. האיש טוען כי כל ההוצאות בגין עסקה זו לרבות תשלומי מס רכוש, מס שבח, תשלומים לקבלן וכן דמי השכירות ששולמו בתקופה שקדמה לקבלת החזקה בדירה ולאחר שהדירה ברח' ... נמכרה בשנת 2007, שולמו מחשבונה הפרטי של האישה בבנק הפועלים (עמ' 28 שורה 14 עד עמ' 29 שורה 26).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

25. **חשבונות בנקים** – לאישה היה חשבון פרטי בבנק הפועלים וכן חשבון נוסף בבנק לאומי. לאיש היה חשבון פרטי בבנק דיסקונט (עמ' 11 שורות 29-20) וחשבון פרטי בבנק יו (עמ' 12 שורות 4-1), שאליו הוא צירף כשותף או כמורשה חתימה בשנת 2013 את הבן ר' (עמ' 12 שורות 14-13). כמו כן, בשנת 1998 צורפה האישה לחשבונו של האיש בבנק לאומי (עמ' 17 שורות 17-16) וחשבון זה היה החשבון שממנו שולמה ההלוואה שניטלה לצורך פירעון חובות החברה.
26. **מחצית דירה ברחוב ...** – האישה ירשה מהוריה דירה זו שנותרה על שמה בלבד והיא נמכרה בשנת 1988.
27. **משרד ב... – האיש שהוא יועץ מס**, רכש משרד בבניין זה והמשרד נרשם על שמו בלבד (עמ' 16 שורות 18-17). משרד זה נמכר ולא הוברר מה עלה בכספי התמורה. טענת האיש בסיכומי התשובה כי כספי התמורה הועברו לבנק "בשל חובות השייכים לשני בני הזוג" (סעיף 43 לסיכומי התשובה), כלל לא הוכחה.
28. **זכויות במגרש באזור ... וזכויות בבית דפוס** – האיש ירש מהוריו מקרקעין ב... ולטענתו נערך הסכם עם יזם וממתיינים להיתר בנייה. מקרקעין אלו רשומים על שם האיש בלבד וגם בית הדפוס שהאיש ירש חלק ממנו ונמכר לפני שנים רבות, היה רשום על שמו בלבד.
29. מניתוח התנהלות הצדדים על פני כשישה עשורים, עולה כי הם הקפידו על הפרדת רכוש מוחלטת בנכסים שכל אחד קיבל בירושה ואף אחד לא רשם את השני כשותף בנכסים אלו (עמ' 34 שורה 29 עד עמ' 35 שורה 15). יתר על כן, גם נכסים שנרכשו במהלך החיים המשותפים, לא נרשמו במשותף. אף לאחר שהנכסים מומשו, התמורה הועברה לחשבונות פרטיים ולא לחשבון המשותף.
30. האיש טוען בסיכומיו כי: **"הזוגיות נבנתה כך שהתובע ניהל את הרכוש"** והצדדים הסכימו כי **"התובע יסדר את הכל"** (סעיף 5 לסיכומיו וסעיפים 45-46). העובדה שלמרות שהתובע ניהל וסידר את כל ענייני הרכוש, והיתה לו יכולת לרשום את כל הנכסים על שמו (סעיף 46 לסיכומיו, סעיפים 32 ו- 44 לסיכומי התשובה), הוא בחר שלא לעשות כן והקפיד כי רכוש שמקורו בירושה של הנתבעת יישמר נפרד, מלמדת כי היתה כוונה מפורשת להפריד את הרכוש החיצוני.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

31. האיש לא הוכיח כי הופקדו כספים שנצברו מעבודת הצדדים בחשבון הפרטי של האישה בבנק הפועלים ולא הוגשה מטעמו כל אסמכתא לטענה זו (עמ' 29 שורות 16-17). אדרבה, הוא ציין בתצהירו כי חשבונה הפרטי של האישה בבנק לאומי שימש להכנסותיה והוצאותיה בגין עסקי הקרמיקה שלה. לטענתו, הכספים שהופקדו בבנק הפועלים לא היו כספים מהכנסות שוטפות אלא "כספים מוגדרים ולא חשבון שוטף" ואליו הופקדה תמורת הדירה ברח' ... ותמורת מניות חברת ... ברור אם כן, שהצדדים שמרו על הפרדה רכושית מוחלטת. כל ההוצאות עבור בניית הדירות ב... שולמו אך ורק מחשבונה הפרטי של האישה בבנק הפועלים שהיו בו כספי תמורה ממכירת נכסים שהיא קיבלה ממשפחתה במתנה או בירושה. לפיכך, יש לדחות את טענת האיש (סעיף 58 לסיכומיו) כי הכספים ששולמו לצורך בניית הדירות שולמו מהחשבון המשותף.
32. אף אם אקבל את טענתו של האיש שכלל לא הוכחה, כי שולמו תשלומים לרשויות המס והקבלן עבור הדירות ב... מהחשבון בבנק הפועלים, אין הדבר מלמד כי היתה כוונת שיתוף בין הצדדים ביחס לדירות, מאחר שהחשבון בבנק הפועלים היה אף הוא חשבון נפרד שאליו הוזרמו כספים שהתקבלו כתוצאה ממימוש נכסי הירושה ובמיוחד הדירה ברח' ... ומניות חברת ... . עדות האיש בחקירתו כי החשבון בבנק הפועלים לא שימש להפקדת הכנסות הצדדים, סותרת לחלוטין את טענתו בסיכומי התשובה (סעיף 12) כי בנכסים הנפרדים שע"ש האישה הושקעו כספים "מתוך הכנסות שוטפות".
33. טענות האיש כי הרכוש שקיבלה האישה בירושה ובמתנה נשאר על שמה על מנת "ליצור חיסכון במס, במס עיזבון ומיסי המקרקעין השונים" וכי: "נכסים נרשמו בהתבסס על יעילות כלכלית בלבד" (סעיפים 47-48 לסיכומיו וסעיף 32 לסיכומי התשובה), נטענו בעלמא ולא הוכחו כלל. איזה חיסכון במס היה בכך שדירת המגורים ברח' ... נרשמה ע"ש האישה בלבד? איזה חיסכון הביא לרכישת המקרקעין בחברת ... ע"ש האישה בלבד? איזו "כדאיות כלכלית", כלשון האיש (סעיף 16 לסיכומי התשובה) היתה בכך? סתם התובע ולא פירש. יש לציין כי בסיכומי התשובה, האיש משנה טעמו וטוען כי רישום הנכסים ע"ש האישה בלבד "היה במקרה" (סעיף 11 וסעיף 16).
34. דווקא התובע, שטוען כי היה פקיד בכיר במס הכנסה ומבין היטב בדיני מיסים (סעיף 15 לסיכומי התשובה), לא נתן כל הסבר מדוע הקרקע ב... נרשמה ע"ש הנתבעת והסתפק במילים "מטעמי מיסוי" (סעיף 53). לא מספיק לטעון כסיסמה "מטעמי מיסוי". התובע לא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

- הסביר למרות מומחיותו, מה היו שיקולי המיסוי ולכן אין לקבל את טענתו כי זו היתה הסיבה לרישום הנכסים בנפרד.
35. גם טענתו כי: "ההבדל בין שווי הרכוש הרשום על שם הבעל לבין שווי הרכוש הרשום ע"ש האישה איננו רב, ההבדל הוא בזמינות בלבד" (סעיף 7 לסיכומיו), נטענה ללא כל ביסוס, כשהתובע לא הציג כלל שמאות של שווי המקרקעין (מעל 2 דונם ב...) שהוא ירש ושלטענתו, על פי הסכם קומבינציה שנכרת, הוא אמור לקבל במסגרתו דירות (סעיף 51 לסיכומיו).
36. למרות שביחס לדירת מגורים שמהווה את "גולת הכותרת של החיים המשותפים" קל יותר להוכיח כוונת שיתוף ספציפי, במקרה דנן, עסקינן בדירה שהצדדים גרו בה רק שנים בודדות וכל הכספים שהושקעו בה (מלבד המקרקעין שהתקבלו בירושה ע"י האישה), מקורם בחשבון הפרטי של האישה בבנק הפועלים שאליו הופקדו במהלך השנים רק כספים שהתקבלו ממימוש נכסים חיצוניים שלה. לכן, לא הוכח אף ביחס לדירה זו כי היתה כוונת שיתוף. גם הטענה כי התובע "אירגן וניהל את הטיפול במגרש" (סעיף 83 לסיכומיו) וכי הוא "התרוצץ לפגישות, חתם חוזים, החליט ע"ש מי יירשם מה" (סעיף 19 לסיכומי התשובה) לא הוכחה. התובע לא זימן את עורכי הדין או את יתר האנשים הקשורים בפרויקט, על מנת להעיד על מעורבותו הרבה ולא הציג כל מסמך המלמד כי הוא "חתם חוזים".
37. האיש לא הוכיח כלל כי הוצג בפניו מצג ע"י האישה כי נכסי הירושה שלה הם גם שלו. לא הוכח כי הוא הסתמך על כך שהרכוש של הנתבעת יהווה את הפנסיה שלו (סעיף 83 לסיכומיו), במיוחד שלטענתו, הרכוש שהוא קיבל בירושה והרשום על שמו, שווה בערכו לנכסים שהנתבעת קיבלה בירושה. אדרבא, התנהלות הצדדים כל השנים מלמדת כי הם בכוונה הקפידו על הפרדת רכוש בנכסים. טענתו כי גם ירושותיו "נכנסו לקופה המשותפת" (סעיף 29 לסיכומי התשובה), ככל לא הוכחה ולו בבדל ראייה.
38. האישה לא העידה מפאת מצבה הבריאותי. אולם, מנהל בית האבות שבו היא מתגוררת, מר ..., שהוא בן דודו של האיש וזומן על ידו, העיד כי האישה אמרה לו ששתי הדירות ב... הן רק שלה וכי אין לתובע חלק בהן (עמ' 5 שורות 20-24).
39. העובדה שמי שניהל את הכספים בבית הצדדים היה התובע, כפי שהוא אישר ואף מר ... העיד (עמ' 6 שורות 27-28), מחזקת עוד יותר את הטענה כי גם הוא הבין שיש הפרדה בין נכסי הצדדים. אחרת, מדוע הוא לא דאג להצטרף כשותף לחשבונות של האישה? טענתו כי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

- "הייתי מסובך עם בנק הפועלים" (סעיף 57 לסיכומיו) לא רק שלא הוכחה כלל אלא שהיא לא משיבה לשאלה מדוע לא פתחו הצדדים חשבון משותף אחר בבנק אחר? מי מנע מהתובע, שניהל ביד רמה את כל הרכוש, לפתוח חשבון משותף בבנק אחר? גם הטענה כי ע' רצתה לפתוח חשבון דווקא בבנק הפועלים לא סבירה, בייחוד שהיה לה גם חשבון בבנק לאומי (עמ' 29 שורות 19-26) וכן מאחר והאיש העיד כי היא "לא מבינה כלל" בענייני כספים (עמ' 31 שורה 30 עד עמ' 32 שורה 1).
40. טענתו של האיש כי לא צירף את האישה כשותפה בחשבונו בבנק יו "בגלל חוסר כשרות שלה" (עמ' 12 שורות 26-27) לא מתיישבת כלל עם בקשתו והתעקשותו לזמנה לעדות מאחר שהיא כשירה. העובדה שהאיש שמר באדיקות על החשבון כחשבון נפרד שלו, מלמדת כי אף הוא לא סבר כי קיימת שותפות בחשבונו הבנק.
41. לפיכך, בכל הקשור לחשבון הבנק בבנק הפועלים שאליו הועברו רק כספי ירושה של האישה, לא חלה חזקת השיתוף. ברם, ביחס לשאר החשבונו של האיש הוכח כי הופקדו בהם רק כספי ירושה, חלה חזקת השיתוף והם משותפים. גם ביחס ליתר הרכוש שנצבר בחיים המשותפים, לרבות נכסי הפנסיה שלגביהם חזקת השיתוף היא "מעין קוגנטית", לא הרימה האישה את הנטל הכבד לסתור את החזקה ונכסים אלו הם משותפים.
42. משקבענו כי יתרת החשבונו הם משותפים, גם אם הם רשומים ע"ש צד אחד בלבד, יש לבחון האם האישה חייבת בתשלום ההלוואה לבנק לאומי שניטלה עקב הפסדי חברה שהקים האיש.
43. למרות שהאיש לא המציא הסברים משכנעים אודות פשר היווצרות החוב, מתי הוא נוצר ומדוע, ולרוב השאלות שהוא נשאל בעניין זה הוא השיב "לא זוכר" (עמ' 15 שורה 20 עד עמ' 16 שורה 3) והוא אף לא המציא מסמכים שהתחייב להמציא, האישה לא הוכיחה כי עסק זה הוסתר ממנה. מאחר שמדובר בעסק שהתנהל במסגרת החיים המשותפים, האישה חייבת להשתתף במחצית מהחזר החוב. לכן, למרות שהאישה לא היתה ערבה לחובות, עליה להשתתף בפירעונו, כפי שטוען בצדק התובע (סעיף 74 לסיכומיו).
44. יש לציין כי אמירותו של האיש נפגעה והוא התחמק ממתן תשובות ענייניות בכמה מקרים. לדוגמא: משהוא נשאל להיכן הופקד סכום נכבד של 250,000 דולר שהתקבל ממכירת הדירה ב... בשנת 2007 הוא לא ידע להשיב. למרות שהתובע זכר פרטים רבים מאירועים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

שהתקיימו לפני שנים רבות, הוא לא ידע לומר היכן הופקד סכום כה משמעותי שהתקבל לפני שנים בודדות ומהווה מחצית מתמורת דירה. האיש אף היתמם כשטען שלא ידע כי עורך דינו התבקש ליתן תצהיר אודות מה נעשה בכספים אלו, שהוא היה נאמן שלהם. למרות החלטה מיום 25.12.14 שהורתה על הגשת תצהיר ע"י עורך דינו, לא הוגש תצהיר מטעמו של עו"ד פלס והוא צורף ללא קבלת רשות, רק במועד הגשת סיכומי התשובה, לאחר תום שמיעת הראיות (עמ' 24 שורה 24 עד עמ' 25 שורה 19 וסעיף 10 לסיכומי הנתבעת). כמו כן, האיש טען שנלקחה משכנתא לצורך בניית הדירה ברח' ... ולמרות שהיה בידו את כל התיק המקורי של העסקה, הוא לא ידע מדוע אין לטענתו זו כל אסמכתא ובנסח ההיסטורי לא מוזכרת כל משכנתא (עמ' 25 שורות 20-32).

45. כמו כן, משנשאל האיש כיצד הוא שילם חובות של שני מיליון ₪ בשנים האחרונות, למרות שהוא עובד באופן חלקי, לא ניתנה על ידו תשובה עניינית והדבר מעורר ספק בדבר היקף החובות שהאיש לא הוכיח אותם כדבעי ואף לא הוכיח כי הוא פרע אותם מהכנסותיו (עמ' 31 שורות 1-7).

46. זאת ועוד: למרות שהאיש הודה בתצהירו כי רישומו כבעלים של הדירה ברח' ... היא בנאמנות עבור כל בעלי המניות של חברת ..., בעדותו הוא שינה טעמו לחלוטין וטען כי הוא הבעלים של הדירה (עמ' 32 שורות 19-28) והוא "לא יודע" אם בעלי המניות זכאים לשכר דירה (עמ' 33 שורות 7-12). יש לראות בחומרה רבה את התנהלותו של האיש, דבר המטיל ספק רב באמינותו בכלל.

47. טענת האיש כי הסיבה לכך שכמעט כל הנכסים היו תמיד רשומים על שם האישה בלבד היא מכיוון ש: "דאגתי לזה שכל הזמן מחצית מהרכוש המשותף יהיה על שמי ומחצית יהיה ע"ש ע"י" (עמ' 35 שורות 18-19) לא הוכחה כלל. האיש לא הביא ולו בדל ראיה כי המגרש שהוא קיבל בירושה שווה למחצית ממכלול רכוש האישה. בכל מקרה, אם כך הדבר, תמוה מדוע הוא התעקש על ניהול הליך זה ולא הסכים שכל אחד יישאר הבעלים של הרכוש הרשום על שמו, אם ממילא ערכם זהה?

48. אין מחלוקת כי האישה לא הבינה בניהול כספים ונכסים. לא רק שהאיש הודה בכך, אף עדים מטעם האישה אישרו זאת (גב' ... בעדותה בעמ' 38 שורות 22-14 ובעמ' 40 שורות 18-20). אחי האישה העיד כי היא היתה כנועה וקלה לשכנוע (עמ' 48 שורות 32-31). למרות זאת, האישה שמרה על נכסיה בנפרד והאיש לא צורף כשותף להם. לפיכך, האיש לא הצליח

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

להוכיח כי קיימת חזקת שיתוף בנכסים שמקורם בירושת האישה, והם שייכים רק לה, ומנגד האישה הרימה את הנטל להוכיח כי כוונת הצדדים היתה מאז ומעולם לשמור על הפרדת רכוש מוחלטת בנכסים החיצוניים והדבר היה ברור ומובן לאיש לאורך כל השנים.

49. העולה מן המקובץ:

א. כל נכסי המקרקעין הרשומים ע"ש מי מהצדדים בנפרד, הם נפרדים מאחר שמקורם בירושה ולא במאמץ משותף. האישה הרימה את הנטל והוכיחה כי למרות שבני הזוג חיו חיי נישואין ארוכים והרמוניים, הם התכוונו במפורש שלא לשתף בנכסיהם החיצוניים והם נהגו בהפרדה מוחלטת.

ב. הנכס ברח' ... רשום בנאמנות ע"ש האיש ואולם הוא שייך לבעלי המניות. לא הוכח כי העברת המניות במתנה לרי לא תקפה ולכן הזכויות בנכס זה לא שייכות לצדדים. לפיכך, התביעה של האישה לקבלת דמי שכירות בגין השכרת דירה זו נדחת.

ג. החשבון בבנק הפועלים שהוכח כי הופקדו בו כספי ירושה ומתנה של האישה, הוא חשבון נפרד השייך רק לאישה. יתר החשבונות ע"ש כל אחד מהצדדים, במשותף או בנפרד, הם משותפים.

ד. האישה חייבת לשאת במשותף עם האיש בחוב לבנק לאומי.

ה. מאחר ששתי הדירות ... שייכות לאישה בלבד, על האיש להעביר לאישה את דמי השכירות מהדירה המושכרת ברח' .... בסך של 60,060 ₪ בצירוף ריבית והצמדה כחוק מיום הגשת התביעה.

ו. כל המיטלטלין בדירה המשותפת ויתר הזכויות שנצברו בחיים המשותפים, לרבות נכסי פנסיה ועתודה כלכלית הם משותפים.

50. מאחר שהתביעה נדחתה ברובה, והתביעה שכנגד התקבלה ברובה, האיש ישלם לאישה הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 30,000 ₪. מסך זה יופחת שכר הטרחה ששילם האיש עבור חוות דעתו של ד"ר פישר, על פי החשבונית (סעיף 51 לסיכומי התשובה).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 33217-12-13

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

51. פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, סגן נשיאה

להתייחס סגור לוח